

3390

En flicka tänkt att narra mig. "Den har jag lärt av min far, säger Nils Nilsson 1849 d. 27 juni n:r 10 Ereholm.

En flicka tänkt att narra mig
hon må väl akta sig
mitt redeliga hjärta
är alltför gott till dej
fast du har gods och gårdar
och jag har ingenting
så låter jag dem fara
som fjäder far för vind.

När andra går skryter
jag följer icke med
de lägger lack på lyte 1)
vad bryr man sej om det
de sälja sina gårdar
det är min största fröjd
att jag inte uppå dom såge
jag är så lika nöjd.

1) förtal.

3390

Olof Jönsson, Mörrum.

Den piga, som kunde bränna brännvin var bäst. När de skulle bränna brännvin så blev det första som de fick i pannan s.k. läck. Det var svagt brännvin så klarades detta i pannan omigen och så blev det brännvin.

Se våra pigor, de är så rara
de bränna brännvin men glömma och klara
de dricka ut läcken o slå på stort
men i sig själva är det bara lort.

var en ramsa, som syftade på detta.

^{II}
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Brännvins-
bränning.

3390

- 1) Det kommer en ryttare ridande, sade bonden
Be han stiga in ge'n ett glas vin för
sådant passar en krigsmaskin, sade bondens hustru
- 2) Vad skall den ryttaren äta då? sade bonden
Äggamat på silverfat, det passar för en kronparat,
sade bondens hustru
Vad skall jag självan äta då, sade bonden
Surer sill med lite dill, det passar för en bonnadrill
sade bondens hustru.
- 3) Var skall den ryttaren ligga då, sade bonden
- I min säng, på min arm, pirra mig så jag blir varm,
sade bondens hustru
- 4) Var skall jag självan ligga då? sade bonden
Under vår lo, på vår so, där sover du i godan ro,
sade bondens hustru.

^{III}
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—
2

- 1) Två flickor de gingo sig åt rosendelund
och plockade blommorna sköna
den var så dägelig den andra var sorgsen och bedrövad
- 3) Den rika hon sade till den fattiga alltså:
Varför är du så sorgsen och bedrövad?
Har du mistat fader eller har du mistat mor,
eller haver du din ära bortmistat?
- 4) Inte har jag mistat fader eller har jag mistat mor
ej heller ^{var} jag min ära bortmistat
men jag sörjer mest för den fagra ungersven
den vi båda höllo så kära.
- 5) Och ungersven han stod icke långt därifrån
han hörde vad flickorna de talte
han suckade till @ud uti höga himmelen
o säg ,o säg, vem jag skall taga
- 6) Och ungersven han smög sig om busken därfram
och räckte så den fattiga handen
Du skall bliva min och jag skall bliva din
och låt oss leva lyckligt tillsammans.
- 7) O ungersven, o ungersven, vad tager du dig till
som räcker den fattiga handen
och icke tager mig som tikedomar här
och låter den fattiga bortfara.
- 8) Nej rikedom det är väl ett lån utav @ud
men fattigdom det är väl en belöning
ty den där riker är, han kan en gång fattig bli,
den fattige kan en gång bliva riker

Signe Söderlund, Hästaryd

3390

- 9) Äpplet det växer så högt upp i skyn
det måste till jorden nedfalla
Ja, den som blir föraktad utav sin lilla vän,
så bliver han föraktad utav alla.

"Jag hörde denna visa i barndomen vid 9-10års åldern", säger
Signe Söderlund.

Vid den tiden sjöng man en visa, som började:

En jägare gick att jaga uti en en lund så grön

men den kan jag inte. Och så sjöng man Staffansvisan. Den började så
här:

S:t Staffan var en stalldräng
han vattnade sina fålar fem i ra, i ra, i ra

men sen kan jag inte mer på den.

X
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

En jägare
gick att ja
ga.

STAFFANS-
VISAN

En vacker hustru hette Thora
tog sin dotter uti skola
sade: Hör och lär av mig

En gång när du bliver kvinna
skall du detta väl besinna
att det skall ockn gagna dig

Du skall hålla rent i huset
potta, panna, fat och kruset
bordet fint som elfenben

Ugnen skall du också lämna*)
att han skall i huset glimma
som han vore marmorsten

Du skall ej på mannen pocka
när du ser en gyckeldocka
du självver sammanväva
filt och vadmal, ja svart och vitt

Ty det brokiga och det randiga
det är mycket oförståndigt
och av en ostadig art.

I söndags uppå kyrkovägen
kom vår granne var så trägen
frågade efter år och ålder
inte vet jag vad som vållar
utan att han älskar dig

Hönan vill för tuppen gala
mannen vill för kvinnan tala
detta kan ej gå i lös

Signe Söderlund säger:

Detta är allt
jag kommer ihåg
av en visa, som
min mor satt och
sjöng vid spinn-
rocken. Hon hade
lärt visan i sin
ungdom.

*) sättugnar, järn-
kakelugn

XV
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV